

musmu

Un proyecto fotográfico de:
Joan Porredon Bernaus



www.joanporredon.com

nuSnu

La vida es una cuerda que nosotros anudamos

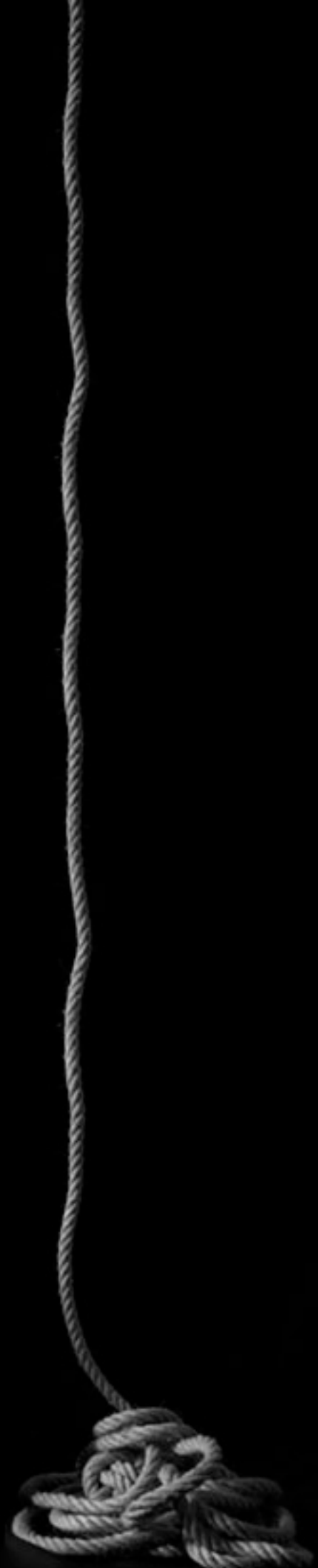
El proyecto **nuSnu** (*nudoDESnudo*) consiste en esto: visualizar la concreción de unas conversaciones entre la persona participante y el fotógrafo. Las claves usadas por conformar la imagen son bien simples: la **cuerda** representa la vida y los **nudos** las experiencias vitales, ya sean vividas, deseadas, positivas, negativas... mientras que el **cuerpo desnudo** se representa a sí mismo. Por lo tanto, estamos ante unas imágenes que parten de una verdad biográfica para llegar a otra verdad: la de la lectura libremente interpretada por el receptor.

Todo este proceso creativo está afinando la idea de editar un libro. Por esto, se presenta **nuSnu** como un proyecto abierto donde tienen cabida todas las personas que deseen compartir algún aspecto de su vida, de su personalidad, y algunas horas de sesión fotográfica con el autor del proyecto. Si es de tu interés, tanto como para participar, sólo hace falta que te pongas en contacto a través del cuestionario que hay en la página web www.joanporredon.com, dentro la sección "*Joan Porredon/Projectes/nuSnu*".

Vivir este proyecto es una experiencia motivadora. Haber compartido aspectos de la vida de otras personas ha sido, y es, muy estimulante. Conseguir hacer la fotografía es, sin duda, emocionante.

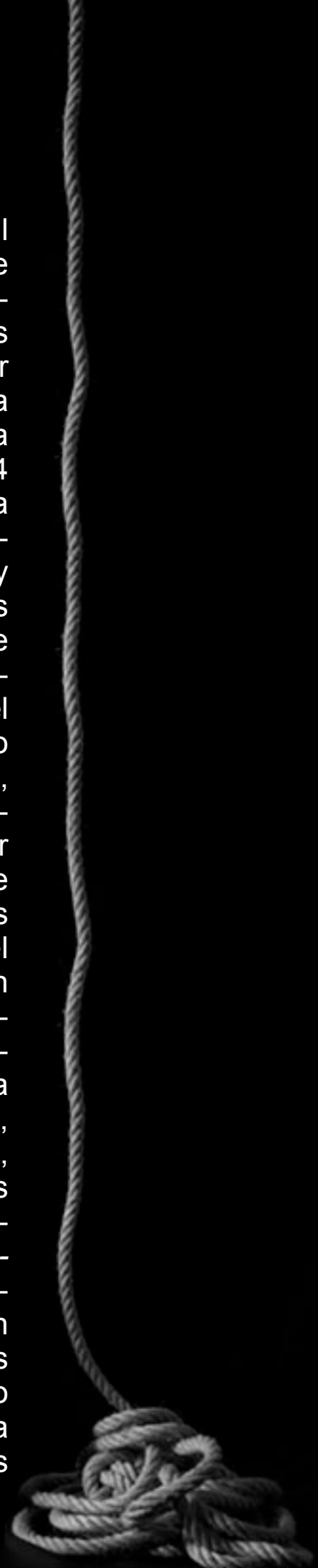
La desnudez y los nudos nos igualan.

Joan Porredon



Datos Biográficos

Joan Porredon nace en Cervera (Lleida) el 20 de abril del año 1964. A los doce años tiene muy claro que se quiere dedicar al mundo de la imagen y empieza a jugar con una cámara de súper 8mm. De aquellos juegos iniciales surgen varias películas y un mayor interés por el cine. Al acabar COU, en el año 1983, se desplaza a Barcelona y estudia cine en la escuela EMAY (Escola de Mitjans Audio Visuals). Fue en abril del año 1984 cuando se incorpora, como operador de cámara, a *Televisió de Catalunya* (TV3). El primer sueldo lo destina a adquirir su primera cámara fotográfica (35mm.) y cada vez le seduce más la imagen estática. El interés por la fotografía se acentúa y en el año 1988 decide entrar en el mundo del medio formato (6x6cm.). La fotografía de gran formato (9x12cm.) le iba picando el gusanillo hasta que decidió meterse de pleno en el año 1992. A medida que va evolucionando técnicamente, no deja de mirar de reojo los procesos fotográficos antiguos. Las técnicas alternativas las empieza a utilizar de una manera más eficaz a partir del 2001 cuando se reencuentra con la fotografía estenopeica. Poco más tarde, la técnica del Transfer de Polaroid sobre papel acuarela lo seduce muchísimo. El 2003 es el año en que la curiosidad por las diferentes técnicas y la inevitable evolución del mercado, lo trae a conocer el mundo de la fotografía digital. El 2005 conoce la técnica del ensamblaje de imágenes para hacer panorámicas, esféricas VR o simplemente otra imagen más grande, cosa que lo hace reflexionar muy seriamente sobre las grandes posibilidades de la fotografía digital. Esta reflexión se concreta cuando lee el libro "*Fotografía Digital de Alta Calidad*" de José M. Mellado. Desde entonces, la investigación dentro del mundo digital es tan imparable como el sistema mismo. Asiste a encuentros fotográficos y talleres específicos donde el intercambio con otros fotógrafos es impagable, por eso empieza a participar activamente en diferentes foros fotográficos a internet.



Currículum

Exposiciones individuales:

nuSnu, 2007.
panoràMIQUES, 2005.
Recreacions Taurines, 2004.
Foto grafies, 2004.
Primeres Llums, 2003.
Vitralls, 1998.
Història Gràfica de Cervera, 1992.
Primera exposició, 1990

Exposiciones colectivas:

Art i Vida, 2007.
Photo Marquet 04, 2004.
Cruïlla de dues estètiques, con Ramon Guixé, 2001 - 2002.
Realitat i Fragment, con Felip Alcon, 2000.
Solidària amb Chiapas, 1998.
Connexions, 1994.
Participa en todas las ediciones de la muestra de arte **ARTDAKÍ** de Cervera. 1996-2007

Este es un extracto del trabajo hecho. En la página web www.joanporredon.com en la sección "*Joan Porredon/ Currículum*" está todo el currículum completo.

Joan Porredon Bernaus
Plaça Major, 7
25200 - Cervera
Tfn: 609882176

email: nusnu@joanporredon.com
web: www.joanporredon.com



Datos técnicos

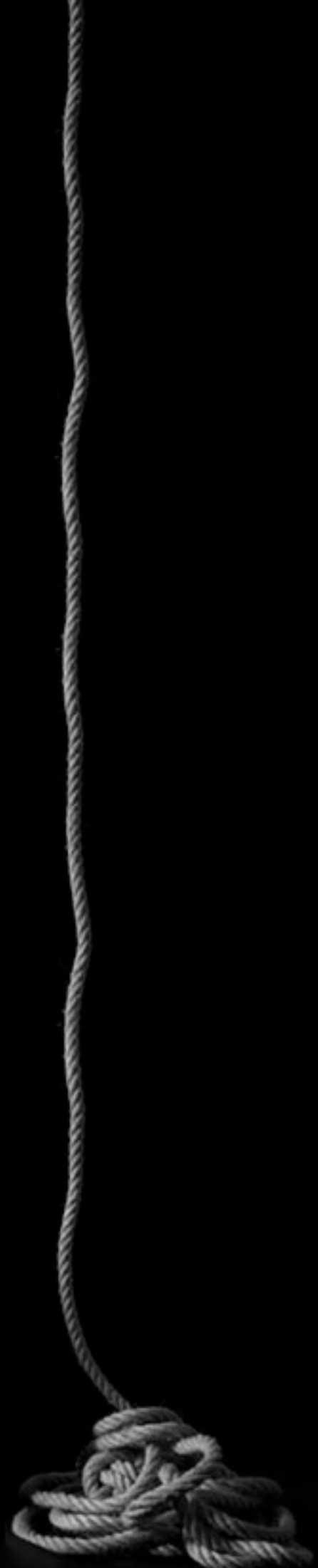
Las fotografías se presentan enmarcadas en caja de madera natural y cristal semi mate. El tamaño medio es de 60x80cm aunque hay alguna que su medida llega a 90x130cm. Debido a la condición de “proyecto abierto”, es posible (y es deseo del autor) que cada edición de la exposición sea diferente, ya sea por la incorporación de nuevas fotografías como por las condiciones de espacio de la sala.

Las imágenes están impresas por la técnica del Giclée. Se han usado tintas pigmentadas no fotosensibles sobre papel Hahnemühle Photo Rag Pearl, papel de algodón 100% y libre de ácidos.

Còpia es el laboratorio donde se han imprimido las fotografías (calle Séneca, 5 - Barcelona).



Rueda de prensa



nuSnu

Joan Porredon, més que unes fotografies

Cossos nus sense cap mena de roba que amagui la seva nuesa. Cordes que es perllonguen fins a l'infinit. Nusos desitjats o rebutjats. "Nudo desnudo"?

Teresa Salat

A La Cerverina d'Art, les cordes són metàfores del fil de la vida i es relliguen formant nusos que marquen els problemes, les esperances, les fatigues, les pors, les il·lusions, els desigs que troben unes persones en el seu respirar diari. El tema és la unió íntima entre la suau pell humana i els grisos aspres de les cordes amb les quals es relaciona. Uns espais ennegrits ressalten la il·luminació barroca, la profunditat clàssica i la bellesa final de l'obra del Joan Porredon.

Aquestes escenes són un projecte obert de l'artista que trasllada damunt del paper les biografies autèntiques de persones reals, no de personatges, perquè no són models, ni gent de portada, sinó homes i dones normals que han coincidit amb el fotògraf, a vegades perquè els uneix una amistat que ve de molt lluny, altres perquè han estat a la seva vora en un moment determinat, i d'altres, fins i tot, han cercat el Joan per poder participar en el projecte nuSnu. Amb tots ells ha tingut una comunicació tan prope-
ra, que el resultat és d'una veracitat tan nua i elegant, com els cossos que mostren.

El Joan compon l'obra generalment en tensió: alguns nus intenten no deslligar-se de la corda vital, altres volen treure del seu entorn els nusos amb els quals la vida els retorça els afanys; algun altre crea

l·ligams amb el futur, projecta optimisme o bé arrossega vitalment les càrregues diàries. En les fotografies, utilitzant la il·luminació, la situació dels diferents elements, la posició d'aquests cossos, la vitalitat de les mirades, la seva potència interior, ens explica històries de temors, d'esperances, de temences, d'ambicions o, simplement, ens revela la placidesa dels seus esperits. La corda, tan essencial en tot el procés

creatiu d'aquesta experiència, té una continuïtat que no capta l'espectador perquè està en un cap o altre dels límits de la imatge, és la prolongació de l'existència del nu fotografiat.

Com sempre, quan un artista ens mostra un treball seu i ens parla utilitzant el seu llenguatge, nosaltres al contemplar-lo podem captar una sensació diferent a la que ell ens està mostrant, però de totes maneres s'estableix un diàleg entre un i altre. Allò que nosaltres entendrem de la vida d'aquestes persones potser no serà la seva autèntica versió, però sí una interpretació en la qual hi tindran cabuda, probablement, els nostres propis fantasmes, els nostres propis nusos...





Biografia visual amb una corda, un nus i un nu

El fotògraf de Cervera Joan Porredon presenta el projecte "nuSnu", on la nuesa i els nusos ens igualen



TEXT: DAMIÀ V. G.

FOTOS: JORDI BOLEDA/JOAN PORREDON

Una corda és aspra, com la vida, desplaent al tacte pel fet de tenir la superfície plena de desigualtats. Un nus és un lligam, com una experiència, entrelaçada estretament amb les parts d'un o més cossos flexibles. Un cos nu és veraç, com les persones desproveïdes de vestidura, naturals sense res a amagar.

Sota aquestes premisses, uns magistrals efectes barrocs de llum i ombra, i una directa observació d'allò natural, Joan Porredon agafa el camí de la veritat i el realisme, i presenta un projecte de clars-obscurs enigmàtics *caravagistes*, de visió fresca i amable, sota l'enjogassat títol: *nuSnu*.

El projecte 'nuSnu'

El projecte *nuSnu* se serveix de tres elements fonamentals, el nus, la corda i el cos nu, per a plasmar en una fotografia el concepte sorgit d'una trobada vital, exempta de simulació, entre la persona participant i el fotògraf, en Joan Porredon. Partint d'un enginyós joc flexible de paraules, es subjecta, amb certa mobilitat, la resposta per endevinar, mitjançant la interpretació personal, una cosa que en representa exactament una altra, la imatge.

Així doncs, la corda és la vida, el nus (os) representa les experiències de la vida, mentre que el cos nu és la persona mateixa, real, autèntica, sense màscares ni disfresses. Amb la reunió harmònica d'aquests tres elements es llança al cosmos una biografia visual, una història verídica, que hom pot agafar i interpretar en grandiosa llibertat, sense ser presoner de cap autoritat dogmàtica.

Per a poder definir amb un *clic* el punt biogràfic més proper al focus sísmic, ha fet falta una coneixença prèvia entre els dos protagonistes, converses generoses entre el que s'anava a despulgar i el que l'anava a traduir.

Es tracta d'un projecte obert i continuat, tot-



La corda és la vida, el nus les experiències i el cos nu, de qui parlem

hom que ho desitgi hi pot participar (www.joanporredon.com) i la finalitat final acabarà impresa en un llibre, de data encara desconeguda.

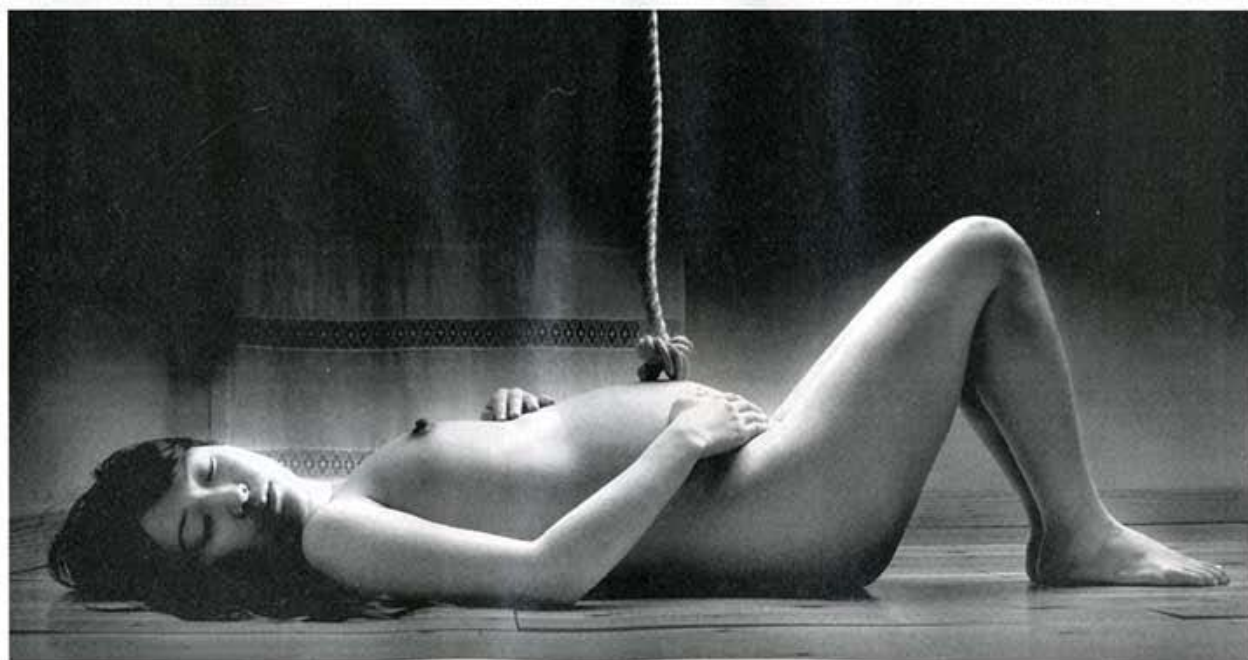
L'exposició *nuSnu* es va inaugurar el passat 11 d'agost a *La Cerverina d'art* de Cervera i durant el mes de desembre serà present a L'espai Transfronterer (Campus Cappedon) de la UdL.

'cuNúculum' d'en Joan

Joan Porredon neix a Cervera el 20 d'abril de l'any 1964. Als dotze anys, té molt clar que es

vol dedicar al món de la imatge i comença a jugar amb una càmera de súper 8mm. D'aquelles trapelleres inicials en surten varies pel·lícules i un major interès pel cinema. En acabar COU, l'any 1993, es desplaça a Barcelona i estudia cinema a l'EMAV (Escola de Mitjans Audio Visuals). A l'abril de l'any 1994 s'incorpora, com a operador de càmera, a TV3.

El primer sou el destina a adquirir la seva primera càmera fotogràfica (35mm) i cada vegada el sedueix més la imatge estàtica. L'interès per la fotografia s'accentua i és l'any 1998 quan decideix entrar dins el món del mig for-



mat (6x6cm). Tot i així, la fotografia de gran format (9x12cm) li va picant l'ullet i a l'any 92 s'hi endinsa de ple. A mesura que va evolucionant tècnicament, no deixa de mirar de reüll els processos fotogràfics antics. Les tècniques alternatives les comença a utilitzar d'una manera més eficaç a partir del 2001, quan entra al món de la fotografia estenoipeica. Poc temps més tard, la tècnica del polaroid transferit sobre paper aquarel·la li crida l'atenció amb majúscules.

El 2003 també és l'any en que la curiositat per les diferents tècniques el porta a conèixer el món de la fotografia digital. El 2005 coneix la tècnica d'acoblament d'imatges per fer-ne una altra de més gran, cosa que el fa reflexionar sobre les grans possibilitats de la fotografia digital. Aquesta reflexió arriba al seu punt culminant quan llegeix el llibre *Fotografia Digital de Alta Calidad* de José María Mellado.

La curiositat dels genis

Joan Porredon ha realitzat ja varies exposicions meravelloses de veure: *Vitralls, Primeres llums, Recreacions* i *PanoràMIQUES*. Es ara però, amb el projecte *nuSnu*, que l'essència Porredon arriba en el seu punt àlgid. L'experiència molta durant aquests anys es desfà en 25 fotografies incandescents d'un valor al que li manquen paraules per definir-se: una obra lliure, sensible, neta, curiosa, amable, harmònica, veraç, poc i molt agosarada, sòlida, viva, palpable, dinàmica, pacífica, orgànica, i amb totes les llums i ombres reals de la pura vida.

"La curiositat és filla de la ignorància i mare de la ciència" avisava Giambattista Vico. En Joan s'embriaga, en cada pas, de curiositat. Com la mirada transparent dels infants o la visió perduda de folls i genis, en Porredon satisfà les inquietuds, agitades per anhels o dèries morals i intel·lectuals, mitjançant un procediment que permet d'obtenir, per mitjà de la llum i de substàncies químiques, imatges òptiques permanents sobre superfícies convenientment preparades: la fotografia.

Compartir i coincidir

"Al principi em feia por treballar amb persones", afirma en Joan, però "compartir enriqueix". El projecte *nuSnu* es bastia des d'un punt bàsic: les converses entre la persona que s'anava a llevar allò que li cobria el cos i el fotògraf, que havia de mostrar una imatge, que a través d'una tècnica, arribaria a ser una imatge.

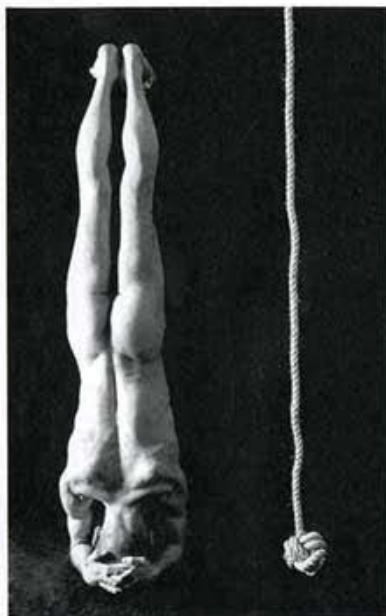
O el que és el mateix, el tercer nus latent, és a dir, interpretar la vida que li estaven explicant, transformar aquelles vivències en una fotografia entenedora i de lliure interpretació.

Cal subratllar el fet de que el que s'explica en les fotografies són històries reals. En Porredon hagués pogut contractar models, fer-los fer alguna pose, amb cordes i nusos de decorat, i avall! Però no. "La història que hi ha al darrera és sincera, per això l'exposició transmet", afirma. "A més, comparteixo amb la persona el que diem". (...) I és que només s'apren a conèixer els éssers humans quan es viu entre ells.

"El fet de compartir m'allibera de tensió... tot i que d'altra banda també tinc la pressió de que es tracta d'una cosa íntima i personal. Per això, m'estimo totes les fotografies perquè darrera hi ha una història intensa. Cada fotografia és un nus personal". En Joan no vol convèncer de la



L'èsser humà està condemnat a ser lliure



Apreta fort les dents, deixa fluir el nord del teu destí, que la llibertat només és sentir allò que desitja el cor

història real de les persones, perquè "no tinc el dret de posar en públic les històries de la gent", sinó que el que pretén és que "a través de la foto es vegi el concepte".

L'èxit de *nuSnu* és que la gent que hi ha participat, explicant parts de la seva vida que volia explicar, sent una emoció en el moment de veure la fotografia. En Porredon assegura que "és un acte de generositat increïble" i modestament, diu que ell no és l'autor total de la foto, perquè creu en el projecte de compartir.

Manual d'instruccions

La tècnica de treball d'aquest fotògraf sempre comença per "llegir els manuals d'instruccions de les càmeres". L'artista en qüestió s'ha empapat de tècnica, treballa imatge nit i dia, en totes les coses que fa hi ha imatge per tots cantons. Per això, salta a la vista que els acabats d'aquestes fotografies són professionals.

"No em limito a una tècnica concreta, l'escolleixo en funció del motiu, puc treballar diferents tipus de tècniques. Sóc capaç de fer una foto amb qualsevol tipus de càmera, la càmera és la meua paleta". En Porredon també destaca que "la tècnica no s'ha d'anteposar al resultat final" ja que segons el seu parer "darrera un bon concepte la tècnica és el de menys".

El projecte *nuSnu* és la primera experiència d'en Joan amb cossos nus i, si això se li suma la timidesa de l'autor, "potser sí que són fotos tímides". Però no es tracta d'una timidesa poc animosa, sinó d'uns efectes de llums i ombres que converteixen la imatge en serena i natural.

Precisament, en Joan ha suat picant pedra per elaborar aquesta lluminositat i fosc que beslluma en les fotografies: "Crec que he arribat molt estèticament i tècnicament". Tot i així ell ho té clar: "Jo no ensenyo res a ningú si a mi no em sedueix". Les imatges de *nuSnu*, on es mostren cossos normals i corrents, viuen al límit de la tècnica fotogràfica.

La fotografia d'en Porredon és mereixedora d'un reconeixement que a voltes no arriba per la prostitució que pateix el mot *reconeixement*.

La formiga 'underground'

Ell és de la Segarra, una formiga *underground* de Ponent ofuscada pel gegant comercial de l'art mediàtic i que defuig de l'*art standing* i del mertextandatge politico-galerista.

Hom és conscient de la improbabilitat que des d'aquí o des de l'exterior, es faci cas de les expressions artístiques florides a Lleida, terra coneguda només per les pomes i les boires.

No som res. Però abans de llençar merda a la teulada dels altres, cal primer mirar de netejar la nostra (Ex: "Què negre que ets!", li va dir el corb a la garsa). Per això, el recolzament a l'art de Ponent, segons els subterranis, hauria de partir des de Ponent; amb un suport de les administracions municipals, amb la creació de premsa especialitzada en art, amb galeries honestes i apostes compromeses, etc, etc, etc.

De moment, els anònims artistes soterrats lleidatants com en Joan, segueixen treballant, fent la seva, expectants a l'oportunitat que encara ha d'arribar, parafrasejant en cada instant la frase: "qui obeeix no s'escolta a si mateix". Sort que la nuesa i els nusos ens igualen.



"L'art ens ajuda a suportar l'existència perquè és un contrapoder estimulant i creatiu que ens ajuda a autorealitzar-nos", deia Kundera

Las fotografías

vereis más en la web www.joanporredon.com
dentro de la sección "*Joan Porredon/exposicions/nuSnu*"





